امتیاز

سه‌شنبه ۳۰ دی ۱۳۹۹
۵ جمادی‌الثانی ۱۴۴۲ ● ۱۹ ژانویه ۲۰۲۱
شماره ۳۱۳۰ ● ۸ صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسوول:
غلامحسین شعبانی
نشانی: میدان انقلاب - خیابان جمالزاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ٦٦٥٩٦٨٠٩
آگهی دولتی: ٦٦٥٦٧٧٦٤ - آگهی شهرستان ها: ٦٦٦٥٠٠٩٩
لیتوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

اخبار

همزمان با اختتامیه سی و هفتمین جشنواره فیلم کوتاه تهران،

بزرگداشت امیر لطفیان برگزار می‌شود

سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران به پاس سال‌ها تلاش و زحمت صادقانه، از امیر لطفیان عکاس، کارگردان و مستندساز پیشکسوت تقدیر می کند.

به گزارش امتیاز، تلاش‌ها و زحمات امیر لطفیان پیشکسوت سینمای ایران در سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران بزرگداشت می‌شود. امیر لطفیان متولد ۱۳۳۹ در همدان عکاس و فیلمساز پیشکسوت سینمای ایران است. وی موسس جشنواره پویانمایی تهران است و مدیریت اجرایی ۴ دوره از این رویداد را برعهده داشته است. ساخت برنامه های تلویزیونی «سینما۴»، «سینما یک»، «مستند ۴» و برگزاری مراسم های بزرگداشت متعدد، مدیر مسئولی نشریه تخصصی فیلم کوتاه و معاونت تولید انجمن سینمای جوانان ایران نیز از دیگر سوابق درخشان اوست. این هنرمند همچنین کارگردانی فیلم «تشنه نور»، مستند «سپیده عشق» با موضوع ارتحال امام خمینی(ره)، مستند «بم» درباره زلزله بم و فیلمبرداری فیلم «عبدوک» و... را در کارنامه کاری خود دارد. نمایش فیلم‌های سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران ۱ تا ۵ بهمن‌ماه ۹۹ صورت می‌گیرد. این رویداد به دبیری سید صادق موسوی ششم بهمن نیز با معرفی برگزیدگان به کار خود پایان خواهد داد. اخبار و اطلاعات جشنواره در سایت www.iycs.ir قابل دسترس است.

توسط انجمن هنرهای نمایشی؛

راهنمای تصویربرداری، صدابرداری و تدوین نمایش منتشر شد

راهنمای تصویربرداری، صدابرداری و تدوین فیلم نمایش که توسط انجمن هنرهای نمایشی آماده شده است از سوی روابط‌عمومی اداره‌کل هنرهای نمایشی منتشر شد و در اختیار علاقه‌مندان قرارگرفت.

به گزارش امتیاز؛ راهنمای تصویربرداری، صدابرداری و تدوین نمایش گردآوری و ترجمه «حسین ملکی» از سوی انجمن هنرهای نمایشی با هدف پیشنهاد ارائه شکل صحیحی از فرایند ضبط آثار نمایشی و به جهت اطلاع هنرمندان و استفاده گروههای نمایشی منتشر شد. در مقدمه این دفترچه راهنما آمده است: «فیلم نمایش یکی از مستندات به جاَ مانده از اجرای زنده است که در سال‌های اخیر تبدیل به یک محصول هنری شده است. در دهه گذشته از این محصول بیشتر به منظور یک سند برای ارائه نمایش به کمپانی‌ها و جشنواره‌ها استفاده می‌شد؛ اما با فراگیر شدن بیماری کرونا، تماشای فیلم نمایش توسط علاقه‌مندان به هنر نمایش، درحال تبدیل شدن به یک رفتار هنری مرسوم است. بی شک تفاوت فاحشی میان تله تئاتر و فیلم نمایش وجود دارد. فیلم نمایش، تصویربرداری از یکَ نمایش (نمایش درحال اجرا برای تماشاگران) در محل وقوع رویدادهای نمایشی است. نمایشی که فرم، دکور و نورپردازی صحنه‌ای دارد و این موارد برای تصویربرداری توسط دوربین تنظیم نشده‌اند. تصویربرداری از نمایش های در حال اجرا با چالش های متعددی همراه است و شناخت این چالش ها به کارگردان فیلم نمایش‌ها کمک می‌کند که تا پیش از وقوع ، برای آن‌ها چاره بیندیشند.

چرا تجمع خانه تئاتر به جای مقابل وزارت ارشاد رفت جلوی مجلس؟!

فریاد اعتراض تئاتری ها با خشم و زخم

حسین هاشم پور*

یک: تجمع اعتراضی اهالی تئاتر به وضعیت وخیم معیشتی و به زمین ماندن مطالبات صنفی شان با جملاتی در رسانه ها تیتر شد که جان نازنین هر ایرانی را ترک داد و اشک به چشم آورد؛ آنجا که خطاب به مجلسی ها نوشتند و خواندند:» لحظاتِ مرگباری بر ملتِ بی‌پناهِ ایران می‌گذرد. بانگِ شیون و عزا لحظه‌ای فروکش نمی‌کند. مرگِ مبتذل و ارزان، بی‌امان در کارِ تباهی و قلع و قمعِ مردمانی است که ولی‌نعمتانِ شما هستند...»

آری، تئاتر قرار است زبان حال مردم باشد و اکنون که صحنه ها به اجبار خالی مانده اند در یک گردهمایی خیابانی کاملا صنفی، هنرمندان پیش از طرح مطالبات دهه ها روی زمین مانده خود، درد مردم را فریاد زدند که سرمایه اصلی نمایش و هر هنری هستند.

دو: تجمع اعتراضی ۱۴ دی اهالی نمایش که به دعوت خانه تئاتر شکل گرفت، اتفاق بسیار کم سابقه ای در تاریخ هنر ایران به شمار می آید؛ در سال های اخیر معمولا هنرمندان در شبکه های اجتماعی مجازی به انواع اتفاقات روز واکنش نشان می دهند، اما شاید نخستین بار است که برای رساندن صدای خودشان و وخامت حال زندگی شان به نهادهای کلان تصمیم ساز، حضور مستقیم در خیابان را چاره کار دیدند، شیوه ای از اعتراض مدنی و قانونی که این روزها در جای جای کشور باب شده و از کارگران و بازنشستگان گرفته تا مال باختگان، هر روز در پایتخت و اقصی نقاط ایران، گردهم می آیند و ادای حقوق خویش را رسانه ای می کنند.

البته حدود چهار سال پیش، ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ جمعی از خانواده هنرهای تجسمی به دعوت انجمن نقاشان، در اعتراض به واگذاری موزه هنرهای معاصر تهران به بنیاد رودکی، در مقابل این موزه تجمع اعتراضی برپا کرده بودند؛

پیش ترها نیز سینماگران در واکنش به تعطیلی خانه سینما مقابل وزارت ارشاد گردهمایی اعتراضی داشتند اما به حتم تجمع اخیر اهالی تئاتر سویه دیگرتری داشت: نفوذ روزافزون اطلاع رسانی در فضای مجازی و طرح مسائل معیشتی و نقد صریح عملکرد مسئولان، این اعتراض را خاص کرد و بیشتر به چشم آمد.

سه: مکان برگزاری تجمع اهالی نمایش نخستین مولفه تعجب برانگیز شد؛ هنرمندان به جلوی مجلس رفتند و نه وزارت ارشاد!

بسیار از این هنرمندان در دو انتخابات اخیر از رئیس جمهور فعلی حمایت کرده اند و به خصوص برخی برای ترغیب مردم به رای دادن و مشارکت در کمپین «روحانی ۱۴۰۰» از هیچ تلاشی فروگذار نبودند؛ از این رو پناه آنها به مجلس و بی اعتنایی به دولت ناگفته های جامعه هنری را هویدا کرد.

تئاتری ها این انتخاب جنجالی را در بندهای آغازین و واپسین بیانیه خود، شفاف توضیح دادند.

در ابتدا نوشتند: «مادران برای نجاتِ جانِ فرزندانِ خود از فردای تیره‌ای که برای‌شان رقم خورده، به انتظارِ دستی از غیب نشسته‌اند. گویی کاوه‌ی آهنگر و رستم دستان‌شان آرزوست، چرا که تا این لحظه از دولَتمردان‌شان کاری بر نیامده است.»و در پایان به صراحت اعلام کردند:» اکنون که دولت تدبیر و امید، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ... برای برون‌رفت از این بحران تلاشی نمی‌کنند، زمانِ آزمونِ بزرگِ شمایان فرا رسیده است...»

هر چند که پنج شنبه ۱۸ دی، روزنامه اعتماد در مطلبی با عنوان « یک توک‌پا تشریف بیاورید پایین » برخی زمزمه ها درباره انتخاب مکان تجمع اعتراضی را رسانه ای کرد.

اعتماد ابتدا نوشت:» نمایندگان انجمن‌های هفده‌گانه خانه تئاتر با هدایت مدیرعامل (از مشاوران رییس مجلس فعلی در ادوار انتخابات گذشته) به مقابل مجلس رفتند»

و گویا همین اشاره کافی نبود، زیرا چند پاراگراف بعد تاکید کرد:» بماند که پشت تجمع تئاتری‌ها در برابر مجلس، شائبه مذاکره انتخاباتی و مواردی از این دست پررنگ است ...»

اما اهالی تئاتر به سهم خود در همین بیانیه نشان دادند اگر از دولت و بد عهدی های این هفت ساله دل خوشی ندارند، از مجلس نشینان هم گلایه بسیار دارند ، آنجا که می نویسند:» این اشکنامه‌ی بیداد، فریادِ اعتراض و دادخواهی هزاران خانواده‌ی هنرِ شریفِ تئاترِ ایران است. می‌دانیم که کمتر کسی از شما تا به حال برای دیدنِ نمایشی ارزشمند و عالی به تئاتر آمده است. شما، هنرمندانِ تئاترتان را نمی‌شناسید، حال آن‌که آنان اهلِ این سرزمین‌اند، نه دشمن و اجنبی...»

چهار: فهرستگان نقدها و گلایه های خانواده بزرگ تئاتر ایران خطاب به رئیس مجلس شورای اسلامی و نمایندگان آن، محدود به کاستی های تئاتر باقی نماند، آنها نوشتند از مجموع شرایط هنر کشور خسته اند:

« به ما بگوئید برای شکوفایی زبان و شعر و داستان و رمانِ این سرزمین چه کرده‌اید؟ برای تئاتر و سینماَ چه گامِ ارزشمندی برداشته‌اید؟ حال و روزِ موسیقی وَ نقاشی و مجسمه‌سازیِ این روزگارِ ما را چگونه یافته‌اید؟ آیا می‌دانیدَ سرانه‌ی مطالعه‌ی مردمِ ایران چه‌قدر است؟ می‌دانید شمارگانِ چاپِ یک جلدکتاب به چند عدد رسیده است؟ اگر شُما نمایندگانِ خانواده‌های تئاتر هم هستید، بگوئید که در این نیم‌قرن کدام برنامه‌ریزی یا مدیریتِ کارآمد و مؤثر را برای سرنوشت و حیاتِ این هنر رقم زده‌اید؟...»

پنج: به نظرم کاملا پیدا بود هنرمندان برای رساندن صدای اعتراض شان راهی خیابان شوند و تجمعی اعتراض آمیز برگزار کنند، زیرا آن ها سال هاست احساس می کنند صدای دردها و دغدغه های شان را مسئولینی که باید بشنوند، نمی شنوند و کیست که نداند چنین احساسی چقدر خطرناک است؛ نه فقط در این سال کرونا زده بلکه چند دهه است جامعه هنری مطالبات خود را تلمبار شده می بیند و در این یک سال لعنتی، همه امید ها و همه امید پنداری ها نقش بر آب شد.

شش : حالا جسته گریخته در شبکه های مجازی می بینید هنرمندان سایر رشته ها از اصناف خود می خواهند با الگو قرار دادن تئاتری ها حرکات مشابهی تدارک ببینند، هر چند از پست ها و کامنت ها چنین برمی آید که آنها امیدی به بهبودی اوضاع ندارند اما انفعال و بی عملی را نیز بر نمی تابند و می گویند دستکم مردم صدای آنان را می شنوند.

هفت: من هم معتقدم کشوری که تئاتری پویا ندارد، موسیقی ، نقاشی، سینما، مجسمه ،ادبیات آن رو به زوال و سقوط باشد، هویت باخته و همه چیز باخته می شود، حضور هنر بدون لکنت در یک سرزمین، نشان از مردم‌سالاری و آزادی بیان است که پلکان رشد فرهنگی اجتماعی را در دسترس جامعه قرار می دهد، افسوس آنها که تصمیم سازان کلان هستند یا این نکات بدیهی را نمی دانند یا نمی خواهند بدانند.

*روزنامه نگار و مدیر ایران آرت

جشنواره فیلم کوتاه امسال شور و حال دارد؟

سی‌ودومین جشنواره فیلم کوتاه تهران به دبیری سید صادق موسوی در آبان‌ماه برگزار شد، اما به دلیل بالارفتن آمار پاندمی در تهران و اینکه برخی صاحبان فیلم‌ها به نمایش اثرشان به صورت مجازی رضایت نداشتند، جشنواره به دو بخش تقسیم شد؛ یک بخش مربوط به کارگاه‌ها و نشست‌های تخصصی که در همان مقطع در فضای مجازی برپا و تمام شد و بخش نمایش فیلم‌ها که منوط شد به مساعد شدن شرایط و بازگشایی سینماها.

حال بعد از آنکه وضعیت شهر تهران از قرمز به زرد تغییر کرد و شرایط برای بازگشایی سینماها میسر شد، دست‌اندکاران این جشنواره که قصد داشتند تحت هر شرایطی این دوره را امسال به پایان برسانند، اعلام کردند که جشنواره به دو صورت فیزیکی (در ایران مال) و مجازی از اول بهمن برگزار می‌شود.

اگرچه امسال استثنائا از بین آثار این دوره از جشنواره فیلم کوتاه تهران، ۳۹ فیلم به جشنواره فجر راه یافته‌اند، اما وقفه پیش آمده بین اعلام اسامی فیلم‌ها و نمایش آن‌ها شور و حال جشنواره را تا حدود زیادی از بین برده و بسیاری از شرکت‌کننده‌های جشنواره هم بر این موضوع تاکید دارند.

در آستانه برگزاری بخش دوم و جذاب جشنواره فیلم کوتاه با سه نفر از فیلمسازانی که در بخش مسابقه داستانی این دوره اثری دارند گپی کوتاه زده و نظر آن‌ها را درباره تجربه متفاوت دوره سی‌وهفتم این جشنواره جویا شدیم.

تعویق جشنواره تعمدی نبود، اما...

فردین انصاری که با فیلم «فشن» در بخش مسابقه داستانی حضور دارد، به ایسنا می‌گوید: اصولاً هر جشنواره وقتی در زمان خود برگزار نشود انگار با نوعی بی‌نظمی همراه است و از اعتبار آن کم می‌شود. برای ما فیلمسازها هم به اصطلاح یک ضد حال بزرگ بود ولی به هر حال می‌دانیم که تعمدی نبوده است.

او ادامه می‌دهد: جشنواره فیلم کوتاه از آن دسته جشنواره‌های ایران است که واقعاً پشت در سالن‌هایش صف کشیده می‌شود. همه به معنای واقعی دور هم جمع می‌شدیم و گپ می‌زدیم. امسال هم دوست داشتم این حس و حال را می‌داشتیم که شرایطش مهیا نبود. ضمن اینکه می‌دانم مسئولان جشنواره تلاش کردند از آثار این دوره حفاظت کنند و بر همین اساس برای رسیدن به تصمیم نهایی زمان را به تعویق انداختند.

وی که به اکران فیلمش در بخش مجازی هم رضایت داده است، می‌گوید: وقتی قرار باشد در بخش حضوری فقط ۲۵ درصد ظرفیت سالن‌ها پر شود، پس یعنی بیشتر با عوامل فیلم‌ها همراه است. بنابراین تصمیم ما هم براین شد که برای اکران حضوری و آنلاین موافقت کنیم چون قطعا در شکل فیزیکی آن حجم از مخاطبی را که در دوره‌های پیش شاهد بودیم، نمی توانیم امسال داشته باشیم. البته نگرانی‌هایی هم برای حفظ امنیت فیلم وجود دارد ولی دیده شدن فیلم توسط مخاطب برایم از هر چیزی مهم‌تر است.

انصاری به برگزاری جشنواره سینما حقیقت که به صورت مجازی برگزار شد اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: پلتفرم هایی که به طور جدی در حوزه فیلم کوتاه فعال هستند، نشان می‌دهند که شاید آن چنان حفره‌ای در آن‌ها وجود نداشته باشد. با این حال با وجود تمام این مباحث، معتقدم در این برهه زمانی فیلمساز باید برای حضور در چنین موقعیتی تصمیم بگیرد ، چون اکران مجازی برای فیلم‌های کوتاه فرصتی است که شاید سال آینده دیگر امکان تجربه کردن آن را نداشته باشیم و من دوست داشتم این تجربه را حتماً امتحان کنم.

«ونیز» برای ما هم می‌توانست الگو شود

صادق داوری یکی دیگر از فیلمسازانی است که در این دوره از جشنواره فیلم کوتاه تهران هم در مقام کارگردان و هم تهیه‌کننده حضور دارد. او که تهیه‌کننده فیلم «فشن» است، می‌گوید: مدتی قبل از انجمن سینمای جوانان فرمی فرستاده شد که اگر برای اکران آنلاین فیلم‌ها تمایل داریم، موافقت خود را اعلام کنیم. من هم با توجه به دو فیلمی که در جشنواره دارم موافقت کردم چون اساساً معتقدم دیده‌شدن فیلم و به ویژه در جمع دیده شدن آن، بسیار مهم است.

او درباره تاخیر زمانی جشنواره هم می‌گوید: می‌دانیم که کشور در شرایط بحرانی بوده و تصمیم‌گیرندگان جشنواره نیز بر اساس همین شرایط برنامه‌ریزی کردند. البته من فکر می‌کردم برنامه‌ریزی مدون‌تری اتفاق بیفتد. جشنواره فیلم کوتاه تهران یکی از معتبرترین رویدادهای مربوط به حوزه فیلم کوتاه در ایران است و می‌توانست با الگوگیری از فستیوال‌های معتبر دنیا کارها را به شکلی دیگر پیش ببرد، اما در نهایت جشنواره و بخش نمایش فیلم‌ها به تعویق افتاد و گفتند می‌خواهیم آن را به صورت حضوری برگزار کنیم.

وی ادامه می‌دهد: در ماه‌های گذشته فستیوال‌های دیگری را در دنیا داشتیم که به شکل حضوری برگزار شدند مثل ونیز که می‌توانست یک الگو باشد و بر اساس آن راهکارهایی اندیشیده می‌شد، با وزارت بهداشت هم‌اندیشی می‌شد تا به یک راه مشخص برسیم. البته فکر می‌کنم پیدا کردن دلیل این که چرا چنین اتفاقی نیفتاد کار دشواری باشد.

کارگردان فیلم «کوک» می‌گوید: وقفه به وجود آمده قطعا از حال و هوای جشنواره کاسته، چون از اعلام اسامی فیلم‌ها تاکنون زمان زیادی گذشته است، وقتی فیلم‌ها اعلام شدند فیلم‌ساز پر از تب و تاب بودند و دوست داشتیم برای نمایش فیلم اطلاع‌رسانی کنیم اما همه دیدیم بعد از اعلام اسامی هیچ خبری نیست و آینده روشنی همه پیش‌رو نداشتیم. همه چیز پر از سوال و ابهام بود که قرار است این جشنواره به چه شکلی و در چه زمانی برگزار شود. با این وجود حالا که به اینجا رسیده‌ایم، فکر می‌کنم دیده شدن فیلم‌ها در این مدل از اینکه اصلا دیده نمی‌شدند خیلی بهتر است.

داوری در پایان صحبت‌های خود درباره روند برپایی جشنواره فیلم کوتاه تهران در این سال‌ها می‌گوید: امسال که متغیرهای زیادی در این دوره دخیل هستند که قطعا کسی هم نمی‌خواست پیش بیایند،ولی در کل به عنوان یک مخاطب و کسی که در این عرصه با فعالان فیلم کوتاه همکاری داشته‌ام، معتقدم جشنواره فیلم کوتاه تهران حکم جشنواره فجر را برای فیلمسازان کوتاه دارد و متاسفانه خود ما آن قدر که باید آن را جدی نمی‌گیریم. می‌گویند حرمت امامزاده به متولی آن است و من فکر می‌کنم آنچه ما در این رویداد می‌بینیم با مناسبات یک جشنواره بین‌المللی تفاوت دارد. یک جشنواره می‌تواند این باشد که فیلمسازها در آن جمع شوند، پس از دیدن فیلم‌ها به تبادل نظر بپردازند، رابطه‌های جدید ایجاد شود و مثلا برای من که از شهری دیگر در این جشنواره حضور دارم فرصت آشنایی و گپ و گفت بیشتری با فیلمسازان تهران یا شهرهای دیگر فراهم شود، اما این اتفاق چندان در جشنواره کوتاه تهران رخ نمی‌دهد و انگار همه چیز بر مبنای جدول زمان‌بندی و نمایش فیلم‌ها است. حداقل من آن‌طور که انتظار دارم و آن مناسباتی را که دوست دارم در این جشنواره ببینم تجربه نکردم.

یک فنجان چای داغ

«لاک‌پشت و حلزون» از حضور در جشنواره فیلم فجر انصراف داد

فیلم سینمایی «لاک‌پشت و حلزون» به کارگردانی رضا حماسی و تهیه‌کنندگی مشترک شهرام گیل‌آبادی و هوشنگ نورالهی از حضور در سی و نهمین جشنواره فیلم فجر انصراف داد.

به گزارش امتیاز، از آنجا که فیلمبرداری فیلم سینمایی «لاک‌پشت و حلزون» به کارگردانی رضا حماسی و تهیه‌کنندگی مشترک شهرام گیل‌آبادی و هوشنگ نورالهی به منظور اجتناب از احتمال ابتلای عوامل و بازیگران به بیماری کرونا، قدری دیرتر از زمان برنامه‌ریزی شده آغاز شد و از سوی دیگر به دلیل تغییر در روند انتخاب و داوری این دوره از جشنواره فیلم فجر و حذف امکان تحویل نسخه نهایی و با کیفیت مطلوب در آخرین روزهای منتهی به جشنواره، لذا دست‌اندرکاران این فیلم تصمیم گرفته‌اند از حضور در سی و نهمین جشنواره فجر انصراف دهند.

دست‌اندرکاران فیلم سینمایی لاک‌پشت و حلزون» ضمن آرزوی موفقیت برای همه سینماگرانی که در این رقابت ملی شرکت می‌کنند، جشنواره فیلم فجر و برگزاری آن را مایه پویایی سینمای ایران می‌دانند و امیدوارند در سالی که کرونا بسیاری از فعالیت‌های هنری را با تعطیلی مواجه کرده است، برگزاری جشنواره ملی فیلم فجر باعث دلگرمی میان جامعه سینمایی باشد.

علی مصفا، لیلا زارع، سام نوری، مهران نائل و البرز کروبه (بازیگر کودک) گروه بازیگران اصلی این پروژه را تشکیل می‌دهند.

پانته‌آ مهدی‌نیا، محمد نریمانی، حمید خردمندی، زهره حجازی و علی رستگاری دیگر بازیگران فیلم سینمایی «لاک‌پشت و حلزون» هستند.

در خلاصه داستان «لاک‌پشت و حلزون» آمده است: پدرام ده ساله با مادرش افسانه زندگی می‌کند و مشکلات زیادی با او دارد. افسانه قصد ازدواج دارد ولی با مخالفت پدرام روبه‌روست و دلیل مشکلات پدرام را همین مسئله می‌داند. پدرام با جوان عجیب و غریبی آشنا می‌شود و یک رابطه دوستی پنهانی بین آنها شکل می‌گیرد...

تسهیلات جشنواره سی‌وهفتم برای رفت‌وآمد مهمانان به ایران مال

مهمانان سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران در روزهای برگزاری این رویداد می‌توانند از مقابل درب متروی ایران خودرو با سرویس‌های ایاب و ذهاب این رویداد در کاخ جشنواره حضور پیدا کنند.

به گزارش امتیاز، این رویداد سینمایی به منظور تسهیل در رفت و آمد مهمانان جشنواره برای حضور در پردیس سینمایی ایران مال، سرویس ایاب و ذهاب از مقابل ایستگاه متروی ایران خودرو در اختیار آن‌ها قرار می‌دهد. این وسایل نقلیه در بازه زمانی ۱۰ صبح تا ۱۹ مسیولیت جابه جایی مهمانان را از محل ذکر شده برعهده دارند.

نمایش فیلم‌های سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران ۱ تا ۵ بهمن‌ماه ۹۹ صورت می‌گیرد. این رویداد به دبیری سید صادق موسوی ششم بهمن نیز با معرفی برگزیدگان به کار خود پایان خواهد داد. اخبار و اطلاعات جشنواره در سایت www.iycs.ir قابل دسترس است.

محمودی:هفته اول «باخانمان» مضطرب‌ترین فرد جهان بودم

حسام محمودی بازیگر سریال «باخانمان» که این شب‌ها از شبکه سه سیما در حال پخش است، درباره حضورش در این مجموعه که از موقعیت‌هایی کمدی برخوردار است بیان کرد: «باخانمان» تجربه خیلی متفاوتی بود و یکی از دلایلی که دوست داشتم در آن بازی کنم ژانری بود که تا به حال در آن قدم نگذاشته بودم.

وی که پیش از این در سریال‌های ملودرام و جدی چون «لحظه گرگ و میش» و «دل دار» به ایفای نقش پرداخته بود درباره حضور در این سریال و ریسک تجربه فضای کمدی عنوان کرد: من در یک هفته اول شروع کار در سریال «باخانمان» مضطرب‌ترین آدم جهان بودم به هر حال هم فضا کمدی بود و هم با گروهی کار می‌کنید که همه حرفه‌ای هستند و حتی اگر یک بار در این فضا خطا کنید ممکن است دیگر نتوانید جبرانش کنید.

این بازیگر با اشاره به کمدی سریال که روی موقعیت‌ها بنا شده است، گفت: اساس کمدی همین است که یک آدم جدی در موقعیت‌هایی قرار می‌گیرد که تعجب برانگیز است و ایجاد تضاد و خنده می‌کند، خیلی از کمدین‌های دنیا هم آدم‌هایی جدی هستند. یکی از بازیگران سریال تعریف می‌کرد که چارلی چاپلین از همین افراد خیلی جدی بوده است که حتی یک بار یکی از عواملش را در پشت صحنه آثارش به دلیل اینکه می‌خندیده و تمرکز او را به هم ریخته است، اخراج می‌کند.

محمودی درباره ویژگی‌های روحی خودش نیز بیان کرد: من فرد جدی‌ای هستم و البته شوخی هم زیاد می‌کنم. این سریال هم فرصت خیلی خوبی برای تجربه فضای طنز بود و سعی کردم هر روز نکته‌ای یاد بگیرم.

وی درباره بازخوردها نسبت به حضورش که در این سریال در نقش اصلی قرار گرفته است، بیان کرد: بازخوردها خیلی مثبت بودند مخصوصاً که این سریال طنز بعد از مدت‌هاست که پخش می‌شود و مردم به آن نیاز داشتند.

این بازیگر درباره اینکه با پایان تصویربرداری «باخانمان» سریال دیگری دارد یا خیر؟ گفت: قرار بود پیشنهاد حضور در کاری را قبول کنم اما ترجیح می‌دهم استراحت کنم. ما تولید این سریال را ماراتن وار پیش بردیم از ۱۸ مرداد شروع کردیم و تا چند روز پیش کار می‌کردیم و نیاز به استراحت دارم.

وی درباره کار در پیک کرونا نیز توضیح داد: پروتکل‌ها رعایت می‌شد ولی تا حد زیادی هم رعایت پروتکل‌ها غیرقابل انجام است به هر حال ما در زمان گریم و تمرین ماسک نداریم اگر ماسک می‌زدیم ردی به جا می‌گذاشت که مجبور بودیم نزنیم. در سکانس‌ها هم در ارتباط تنگاتنگ بودیم و در عین حال باید کار می‌کردیم. بازیگر سریال «سایه‌بان» اضافه کرد: مگر چقدر می‌توان صبر کرد تا کرونا پایان یابد. مهلت پایان کرونا مشخص نیست و باید با همین شرایط زندگی را ادامه داد. بشر همیشه در تاریخ حیات خود یاد گرفته است در عین مشکلاتی که وجود دارد زندگی را به نفع خود تغییر دهد.وی در پایان درباره اتفاقات و جذابیت‌های سریال در قسمت‌های بعد عنوان کرد: این سریال لوکیشن‌های متعددی داشت و هیچ قسمتی نداریم که در یک لوکیشن ثابت باشد. بازیگرانی هم هستند که به مرور به قصه اضافه می‌شوند و به نظرم برای مردم جذاب است.

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

نوبت اول

شرکت گاز استان گیلان – شماره ۸۰/م/۹۹

شرکت گاز استان گیلان

۱-دستگاه مناقصه گزار:	شرکت گاز استان گیلان
۲-نشانی دستگاه مناقصه گزار:	رشت- پارک شهر ، خیابان ملت ، خیابان شهید سپاداتی ، شرکت گاز استان گیلان
۳- موضوع مناقصه و مدت پیمان:	خدمات نگهبانی اماکن و تاسیسات شرکت گاز گیلان – یکسال شمسی
٤-نوع و مبلغ تضمین:	ضمانتنامه بانکی یا واریز نقدی یا یکی از تضامین معتبر در آیین نامه شماره ت ۵۰۶۵۹/۱۲۳٤۰۲ مورخ ۹٤/۹/۲۲ به مبلغ ۳/۳۲۵/۵۰۰/۰۰۰ ریال
۵-شرایط لازم جهت شرکت در مناقصه:	* پیمانکاران تایید صلاحیت شده سازمان حراست وزارت نفت باشد * دارای تاییدیه معتبر وزارت تعاون ، کار ، رفاه اجتماعی و (فعالیت نگهبانی)
٦-آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه :	۹۹/۱۱/۲
۷-آخرین مهلت تحویل پاکات پیشنهاد قیمت توسط مناقصه گران	تا ساعت ۱۹ روز دوشنبه مورخ ۹۹/۱۱/۱۳
۸-زمان بازگشایی پاکت مناقصه:	ساعت ۱۲ روز سه شنبه مورخ ۹۹/۱۱/۱٤
در این مناقصه دستورالعمل ارزیابی مالی و فرایند قیمت متناسب در مناقصات صنعت نفت اجرا می شود *تذکر مهم : قیمتها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد .*	
۹-مکان دریافت و تحویل اسناد پیمانکاران	مناقصه در بستر سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) انجام می پذیرد.

۱۰-شماره(تلفکس) تماس: ۳۳۳٦۹۰۸٦-۰۱۳ دفتر امور قراردادها

این آگهی در سایت شرکت گاز استان گیلان http://www.nigc-gl.ir و shana.ir
و همچنین پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات (معاونت راهبردی ریاست جمهوری)http://iets.mporg.ir قابل رویت میباشد.

شماره مجوز : ۱۳۹۹/۶۱۷۱

روابط عمومی شرکت گاز استان گیلان

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله ای شماره ۹۹/۵

(نوبت دوم)

بانک کشاورزی

۱ – نام دستگاه (مناقصه گزار) : صندوق بیمه کشاورزی
۲ – موضوع مناقصه : خرید ده میلیون قطعه پلاک گوش (ویژوال پلاستیکی) و ششصد دستگاه پنس مربوطه (پلاک کوب) به شرح مشخصات مندرج در اسناد مناقصه
۳– پایان مهلت دریافت اسناد مناقصه : یک هفته پس از چاپ آگهی نوبت دوم
۴– نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار : مبلغ ۷,۰۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (هفت میلیارد و پنجاه میلیون ریال) به صورت ضمانت نامه بانکی یا فیش واریز نقدی به حساب شماره ۱۱۴۰۸۲۱۸۰ نزد بانک کشاورزی شعبه صندوق بیمه کد(۴۸۴۷) به نام صندوق بیمه کشاورزی
۵– آخرین مهلت ارائه پیشنهاد : ده روز پس از پایان مهلت دریافت اسناد مناقصه
۶– مدارک لازم جهت دریافت اسناد مناقصه : حضور نماینده به همراه معرفی نامه کتبی
۷– نشانی مناقصه گزار و محل دریافت اسناد مناقصه : تهران، خیابان ستارخان، خیابان شهید دکتر حبیب اله،خیابان شهید مسعود سروش (یکم)، تقاطع زنجان شمالی، پلاک ۵۸، تلفن۶۴۰۰۹۰۰۰ (واحد حقوقی)
۸– هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

۲۴۰۹/م الف

صندوق بیمه کشاورزی